

اثربخشی سایکودرام بر سلامت روان و شادکامی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه اول شهر شیراز^۱

اعظم خدري^۱، علیرضا فیلی^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه پیام نور واحد شیراز، شیراز، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور واحد شیراز، شیراز، ایران

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی روش نمایش‌گری بر سلامت روانی و شادکامی دانش آموزان مقطع متوسطه اول شهر شیراز انجام شد. روش پژوهش نیمه آزمایشی از نوع طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دختر دوره متوسطه اول پایه هشتم ناحیه ۴ شهر شیراز در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ بود. برای تعیین حجم نمونه ۳۰ نفر دانش آموزان مدرسه پسرانه «اوریاد»، با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب، و به صورت تصادفی در گروه‌های گواه و آزمایشی گمارده شدند (گروه آزمایش: ۱۵ نفر/ گروه گواه: ۱۵ نفر). ابزار پژوهش پرسشنامه‌های پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ، ۱۹۷۲) و پرسشنامه شادکامی آکسفورد هیلز و آرجیل (۲۰۰۲، فرم کودک) بود. برای تحلیل داده‌ها در سطح توصیفی از میانگین و انحراف استاندارد و در سطح استنباطی از آزمون تحلیل کوواریانس تک متغیری و چند متغیری استفاده شد. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که نمایش درمانی (سایکودرام) بر سلامت روان و شادکامی دانش آموزان مقطع متوسطه اول مؤثر بوده است ($p < 0/01$)؛ به عبارت دیگر نمایش درمانی باعث افزایش میزان سلامت روانی و شادکامی دانش آموزان شده است. میزان تأثیر درمان بر سلامت روانی ۰/۷۸ و شادکامی ۰/۸۸ بود.

واژه‌های کلیدی: نمایش درمانی (سایکودرام)، سلامت روان، شادکامی، دانش آموزان

^۱ این مقاله مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور واحد شیراز می باشد